

Djurmoral?

Kring Federico García Lorcás ofullbordade dramatiska poem *Om kärleken*

Poesi och dramatik är i regel inte filosofisk teori och man ska naturligtvis inte förvänta sig att i *Om kärleken* finna väldefinierade moralfilosofiska positioner och uttömmande argument för dessa. Däremot kan man mycket väl hävda att Lorcás text bland annat innehåller gestaltningar av några möjliga moraliska positioner, konflikter och problem, och att den väcker grundläggande frågor om människans sätt att inrätta sig i naturen och hennes relation till de varelser med vilka hon delar sin tillvaro. Följande frågor gör inte anspråk på att tillhandahålla nycklar till någon dold eller egentlig mening hos *Om kärleken*, utan är snarare avsedda att stimulera en reflektion som mycket väl kan gå långt utöver de utgångspunkter som finns i texten. Fundera på dem en stund och diskutera dem två och två. Hur kan detta dramatiska stycke, som kretsar så mycket kring grymhet, lidande och hat sägas handla just om kärleken?

- Människan är väl inte den enda varelse som orsakar andra varelser snälla och behandlar dem med grymhet? Varför skulle människan vara särskilt klandervärd?
- Har människan en särställning i naturen? Vad följer i så fall av den?
- Vad krävs för att någon eller något ska ges en moralisk status och rätt att beaktas i moraliska ställningstaganden? Finns det art- och gradskillnader vad gäller moralisk status? Vad krävs för att vara ett moraliskt subjekt?
- Om naturens lag är att äta eller ätas, kan man då klandra rovdjuret, t.ex. människan?
- Vad skulle man kunna anföra till människans fördel respektive nackdel vid en djurens tribunal om människan? Vad borde utslaget bli? Varför?